

02-10-2026 ОРӨРОС ПАРАКЕҮҮС НХОС ПЛ. Д

02-10-2026 † ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος

Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

ἡχος ἰδι

 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

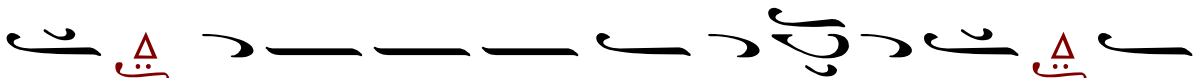
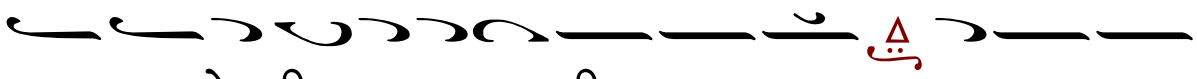
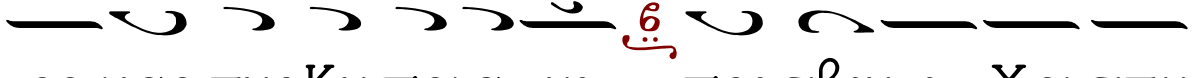

 τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Καὶ τρόπων μέτοχος

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{D}}$ Δι

$\frac{\text{L}}{\text{D}}$ **Κ**αι τροπων με τοχος και θρονων δι α δο
 χος των Α πο στο λων γε νο με νος την
 πρα ξιν ευ ρες θε ο πνευ στε εις θε ω ρι
 ας ε πι βα σιν δι α του το τον λο γον
 της α λη θει ας ορ θο το μων και τη πι
 στει ε νη θλη σας με χρις αι μα τος ι ε
 ρο μαρ τυς Κυ πρια νε πρε σβευ ε Χρι στω
 τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας ημων

Δόξα Πατρί... (Τὸ ὥς ἄνω)

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος Δι

Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χρι στου
του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα
να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ ρου με νον
ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον και θε ον σου
Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ
ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω
ρη σασθαι αι αι

Τῇ Παρασκευῇ πρωί.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος λϠ Νη — Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὕπῃρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ἦχος λϠ Νη — Γα

Βλε πων ο λη στης τον Αρ χη γον της ζω
ης ε πι Σταυ ρου κρε μα με νο ον ε λε ε
γεν ει μη Θε ος υ πηρ χε σαρ κω θεις ο
συν η μιν σταυ ρω θεις ουκ αν ο η λι ος
τας α κτι νας ε να πε εκρυ ψεν ου δε η

γῆ σεις ὁ μὲν ἡ ἐκὺμαίνετο ἄλλ
ὁ πάντων ἀνεχομένος μνησθήτι μου
Κυρίε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τῷ τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἅδην, βάρει τῆς βλασφημίας,
τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν
θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἐν μέσῳ δύο ληστων ζυγὸς δι και
ο συνης ευρεθη ο Σταυρο ο ος σου του
μεν καταγομενου εις Α αδην τω βαρει
της βλασφημι ι ας του δε κουφι ζι με

ν ου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χρι στε ο Θε ος δο ο ζα α σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἦχος πλ. δ'

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὀρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Καθίσματα Κατανυκτικὰ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμ ζυ λον θα να α το
 ον ην θη σεν εν με σω δε της γης ζυ λον ζω
 ης ε εβλαστη σε γευ σα με νοι γαρ του
 πρωτου αφθαρτοι οντες φθαρτοι γε ε γο να
 μεν σχοντες δε του δευ τε ερου της αφθαρ
 σιας κα τε τρυφησαμεν δι α σταυ
 ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των α αν
 θρωπων

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ

ἔνδυμα, ἄνθρωποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Εκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν, βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν, βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες, ὡς ὑπεράγαθος, ἐβόα πάλαι ἡ ἄμεμπτος, ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον, ἐν Σταυρῷ, ὃν ὁρῶσα νεκρούμενον, δακρύων ἔρρει κρουνούς, τὰς ὄψεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν ἕτερα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν... Ἦχος πλ. δ'

Θεώσεως ψευθεῖς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἷτιος ὤφθη. Σὺ δέ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικὸν

Ἦχος πλ. Νη

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατὰπεμψον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν, ^ν ^Ν
^δ Φω τι ου ρα νι ω κα τα

λα αμ πε ται ση με ρον αυ τη Η σκη νη ^ν ^δ εν

αυ τη γαρ στρα τι αι Αγ γε λων α γα λ λον ται

⁶ ^κ
συν αυ τοις και Δι και ων χο ροι ευ φραι νον

^ν ^δ
ται ^ν ^δ ε πι τη μνη μη των Α α θλο φο ο ο

^ν ^δ
ρων ^ν ^δ αυ των ταις πα ρα κλη σε σι κα τα

πεμψον τω κοσμω σου την ειρηνην Χριστε

και το μεγα ελεος

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἦχος λδ Γα

ὦ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ
Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα,
ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ
ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὀρᾷσαι, καὶ γῆν σαλεύεις
ὥς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν,
καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α'
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος λ' α' — Γα.

Σταυρον χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθεί-
ας ράβδῳ τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε τῷ Ἰσ-
ραὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπιστρεπτι-
κῶς Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν
ἐπ' εὐρους διαγράψας τὸ ἀήττητον
ὄπλον διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ

ω η μων ο τι δε δο ζα σται

Γ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παλάμας θείας Σταυρῶ, Ἰησοῦ ἀπλώσας,
πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ
πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας
ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ
κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων· διὸ πιστοὶ
ἄσωμεν, τῷ μεγέθει σου ὅτι δεδόξασται.

Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα σοι

Πα λα μας θει ας Σταυ ρω Ι η σου

α πλω σας προς σε αυ τον συ νη γα γες χει

ρων σου το πλα στου ρ γη μα και εκ χει ρος

πο νη ρου παν τας η λευ θε ρω σας και κα θυ

πε τα ξας χει ρι κρα ται ο τα τη Βα σι λευ

των α παν των δι ο πι στοι α σω μεν

τω με γε θει σου ο τι δε δο ζα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λυμαντική ἐν Ἐδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτή ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα, Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἅπασι, ζωὴν ἐπήγαγε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ· διὸ αὐτῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα σοι

Λυ μαν τι κη εν Ε δεμ γε γο νε του

ξυ λου η α πευ κτη α πο γευ σις τον θα

να τον εισα ζα σα Χριστος δε θα να τω θεις ε

πι ξυ λου α πα σι ζω ην ε πη γα σε και ε

κτει νε τον ο φιν θε ι κη δυ να στει α

δι ο αυ τω α σω μεν τω Θε ω η μων

ο τι δε δο ζα σται

Γ

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔβλεψέ σε Σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἢ ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε· Τί τοῦτο τέκνον ἐμόν, τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων, πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγχνῇ, καὶ μακρόθυμῃ, οἰκονομίᾳ φρικτῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ε βλε ψε σε Σταυρω τον τα παντα

βλε πον τα η λου με νον η α με μπτος

ο δυ ρο με νη ε λε γε Τι του το τε κνον

ε μον τι σοι αν τα πε δω καν οι α πο λαν

σαν τες πολλων σου δω ρη μα των πως υ

ποι σω τον πο νον Δο ζα τη ση ευ σπλα γχνε

Γ
Α και μα κρο θυ με οι κο νο μι ι α φρι
κτη

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄ ᾠδὴ πλ. δ΄ .
Ἀρματηλάτην Φαραὼν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννήτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῇ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῇ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὖ Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἄτονεῖ

Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν
γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι
εὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ τῆς ὑπερκοσμίου τάξεως, νῦν αὐλιζόμενος, ὧ ἱερὰ καὶ θεία κεφαλή, οὐρανόθεν ἐπίβλεψον, καὶ τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντας σε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ζόφῳ, τῆς ἀγνωσίας πρότερον, δεινῶς κρατούμενος, καὶ ψυχολέθροις πάθεσι σαρκός, ἀκρασία πυρούμενος, μεταβολὴν παράδοξον, εὔρες ἀθρώως Παμμακάριστε.

Δόξα...

Λοιμῶν μέν, ἐπὶ καθέδραν πρότερον, Πάτερ ἐκάθισας, καὶ ἐν καθέδρᾳ πάλιν τὸν Χριστόν, πρεσβυτέρων ἐδόξασας, ἀλλοιωθεὶς σαφέστατα, τῇ τοῦ Ὑψίστου θείᾳ χάριτι.

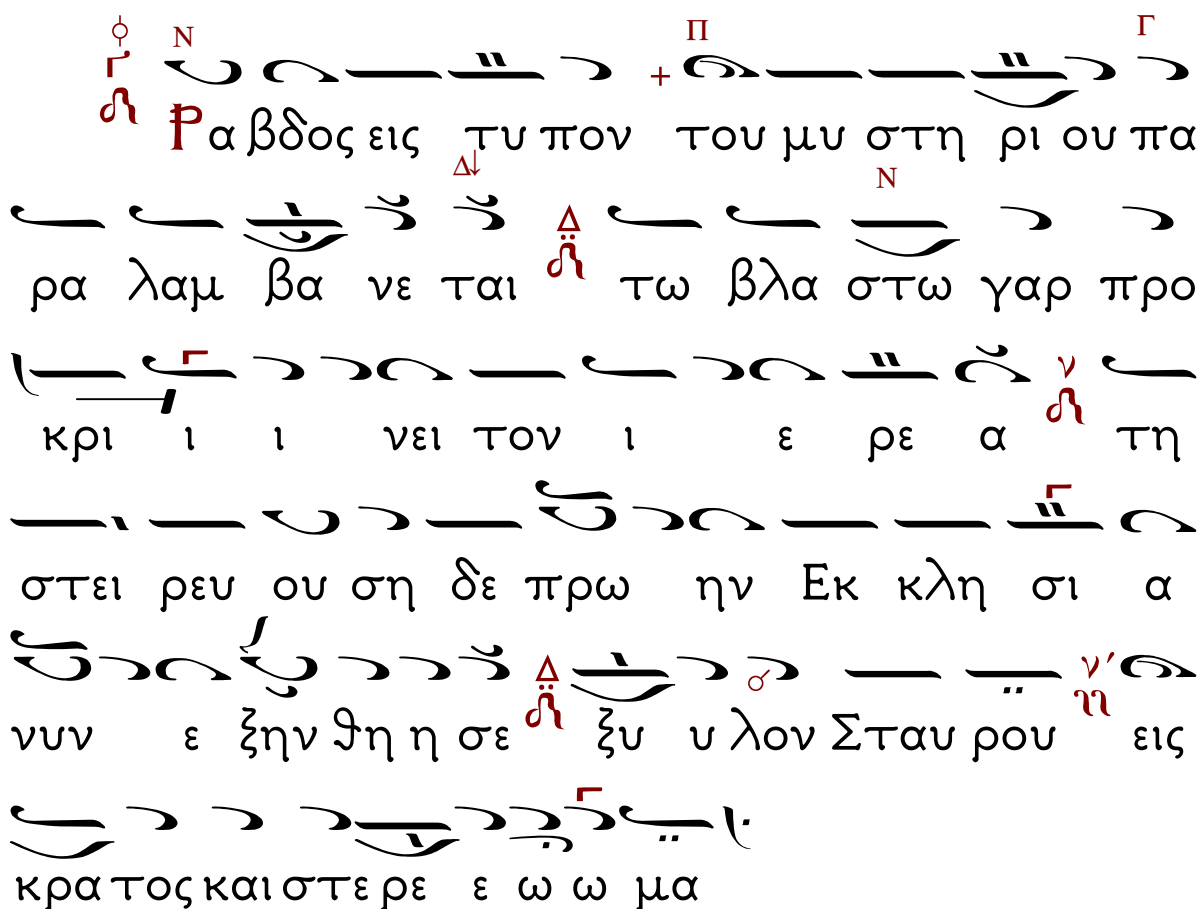
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἔμεινας· αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων καὶ Θεόν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν , ἐπιφανέντα σώματι, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς .

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ Μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
Ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν
ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ
στερέωμα.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

 Ράβδος εἰς τυ πον του μυ στη ρι ου πα
 ρα λαμ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ
 κρι ι ι νει τον ι ε ρε α τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ξην θη η σε ξυ υ λον Σταυ ρου εις
 κρατος και στερε ε ω ω μα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέλانا κόσμον, μετημφιάσθη ὁρῶν ὁ ἥλιος,
ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν

πέτραι, καὶ γῇ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτήρ,
εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Απλώσας χειῖρας, Μωσῆς ἐτύπου Σταυρὸν
τὸν τίμιον, ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως,
ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, των δαιμόνων
ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτός, ἀπάσης
διαμένοντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῶν ἀνθρωπίνων σε Τέκνον
ἔτεκον, καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ, μέσον
ἀνόμων τὸν μόνον, νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ
Θεοτόκος, θρηνωδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον, οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννήτορ πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Απειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρθέने, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεός, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθέने γινώσκομεν.

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τῶν Ἀγίων
Ἦχος δ'
Ευφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς Παῦλος πρὸς τὸν Χριστόν, τὴν τῆς ψυχῆς μεταβαλὼν ἔφεσιν, Κυπριανὲ πάνσοφε, τούτου μαθητῆς ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μνηστεύεταί σε Χριστός, ἀντὶ χιτῶνος τῶν παθῶν δόξης σοι, καταστολὴν δωρούμενος, καὶ ἀναγεννήσεως ἔνδυμα.

Δόξα...

Ἀλείπτῃς ἀσκητικός, προγεγονῶς καρτερικὸς ὕστερον, Κυπριανὲ πανεύφημε, Μάρτυς ἀληθείας γεγέννησαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα πανάμωμε.

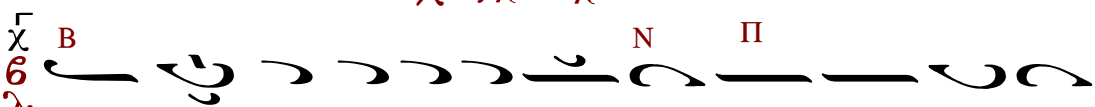
Ὡδὴ γ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἦχος Γ' τοῦ Β

 Ευφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία
 σου Χριστέ κράζουσα σύ μου ἰσχύς Κυριε
 και καταφυγη και στερεωμα α α

Κάθισμα . Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Παιδευθεὶς ἐν τῇ πλάνῃ ἐπιμελῶς, ὡς ὁ Παῦλος ἐκλήθης ἐξ οὐρανοῦ, σταυρῷ ὀδηγούμενος, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· τῆς γὰρ σεμνῆς Παρθένου, τῷ πόθῳ, φλεγόμενος, δι' αὐτῆς ἡρμόσθης, τῷ Πλάσῃ τῆς κτίσεως· ὅθεν θριαμβεύσας, τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον, σὺν αὐτῇ κατηξίωσαι, τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων, Κυπριανὲ ἱερώτατε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνῆμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἄμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἥ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ' .

Ὁ Εἰρμὸς

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Ἦχος ᾠδῆς

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς Ἦχος δ'

Ως ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκουμένη ἀξίως γεραίρει σε, Κυπριανέ ἀοίδιμε, καὶ τοῖς ὕμνοις δοξάζει, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι τοῖς μέλπουσιν. Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα σοφὸν καὶ διδάσκαλον, ὅτι ἐξ ἀκανθῶν πλάνης ἦνθησεν, ὥσπερ ῥόδον τερπνότατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισεν, ἱαμάτων ὁδμαῖς καὶ βολαῖς θαυμάτων· ὥστε ψάλλειν ἡμᾶς τοῦ Δαυΐδ τὴν ᾠδὴν· Ἀλληλούϊα.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Στίχοι

Ἀλγεῖ Σατανᾶς, τὸν πάλαι φίλον βλέπων,
Ξίφει φιλοῦντα συνθανεῖν Ἰουστίνην.
Τμήθη δευτερίῃ σὺν Ἰουστίνῃ Κυπριανός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

«Ἐναντίον μου σὴ τελευτὴ τιμία»,

Λέγει Θεὸς σοὶ τῷ φίλῳ Θεοφίλῳ.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Γεώργιος, ὁ εἰς τὸ
Καρατζασοῦ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1794, ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡς δὲ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἡ χροσ δ

Ὁ Εἶρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Εὐφράνθητι Ἰερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεὺς γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν εὐλαβεῖσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ἤχος ὁ τοῦ ^χ₆ ^λ_λ **Ἄ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ἦχος Γ' τος β
λ λ

Εὐ φρα νη τι Ι ε ρου σα λημ

πα νη γυ ρι σα τε παν τες οι α γα πων τες

Σι ων ο βα σι λευ ων γαρ εις τους αι ω

νας Κυ ρι ος των Δυ να α με ων η ηλ θεν

ευ λα βει σθω πα α σα η γη εκ προ σω

που αυ του ου και βο α α τω ευ λο γει τε

παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο ο

ο ον

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος^Γτος

Στίχος α' ^{χ^Γ M} ⁶ ^λ ^B
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^{χ^Γ 6} ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ⁶ ^λ ριμου
^B

⁶ ^λ
Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶ ^λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶ ^λ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{χ^Γ B} ⁶ ^λ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ _λ ι δου
γαρ α πο του νυν ⁶λ _λ μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γενε αι ⁶λ _λ
⁶λ _λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ _λ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ _λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν ⁶λ _λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶λ _λ
Σπίχος γ' ⁶λ _λ ⁶λ _λ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶λ _λ και α γι ον το
ο νο μα αυ του ⁶λ _λ και το ε λε ος αυ του

^Γ
⁶
^λ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
 με νοις αυ τον
 B

⁶
^λ

Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και
 εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν
⁶
^λ

Σπύχoς δν
^Γ
⁶
^λ

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
 ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
 ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των
 B

⁶
^λ

Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν
 Σπύχος ε' Χα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ^B την ον τως Θε ο το κον σε με γα

λυ νο μεν ⁶ λ

Σπίχος στ' ^χ ⁶ λ ^Δ αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε ⁶ λ ^λ εους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶ λ ^χ ^Δ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως ⁶ λ ^λ αι ω νος

⁶ λ ^M ^Δ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και ⁺ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ^Π ^Δ ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον ^M ^Π

Λο γον τε κου σαν ^B ^π ⁹ την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν δλ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου
ᾠχος δ' ὁ Εἰρμὸς

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,
τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν
εὐλογίαν ἐξήνηθης· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Ἡχος γτος

^ΓΧ^Β
⁶λ
⁶λ
 Ευ αμεν ο της πα ρα κο ης νο ση μα
 τι την κα τα ραν ει σω κι σα το συ δε Πα ρ
 θε νε Θε ο το κε τω της κυ ο φο ρι ι
 ας βλα στη μα τι τω κο σμω την ευ λο γι ι
 αν ε ζην θι σας ο θεν σε παν τες με γα λυ νο
 μεν

Ἦχος Γ^{τος} Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη
 τε ρα του Θε ου η μων την Τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν
 α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος β΄ . Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τὸν πρότερον ὑπάρχοντα, κακίας μύστην
ὕστερον, διὰ τιμίας Παρθένου, Ἀρχιερέα
φάνέντα, Κυπριανὸν τὸν μέγιστον, συμφώνως
μακαρίσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· ταῖς
σαῖς λιταῖς εὐμενίζου, ἡμῖν τῶν πάντων
Δεσπότην.

Θεοτοκίον
Ἦχος β΄
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Χαρὰν τὴν ἀνεκκλάλητον, πάναγνε ἡ
κυήσασα, χαρᾶς ἡμᾶς αἰωνίου, μετόχους
ποίησον πάντας, Παρθένε θεονύμφευτε, ἡ σκέπη
τὸ κραταίωμα, τῶν εὐσεβῶς βοώντων σοι. Μὴ
ἐπιλάβῃ σῶν δούλων, Θεοκυῆτορ Μαρία.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε, καὶ

αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς

δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωσέως ἡ ράβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σῶζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασ σης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρω ω πε

Στιχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ', Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδὰμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μαρτίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς, τῆς βασιλείας σου Κύριε.

^{χ Ν}
^ν **Ο** εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶
^ν
 με σω των φυ των η Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ζην θη σε ⁶
^ν
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην αλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ το δε ε ζω ο ποιησε πι ι
στει σω θεν τα τον Ληστην ου της α φε σε
ως κοι νω νους η μας α να δει ζον Χρι στε ο
Θε ος ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας την
καθ η μων μα νι αν του εχ θρου και α ζι
ω σον η μας της ου ρα νι ου Βα σι λει α ας
σου

Στιχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν:
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι
ὕμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφείμ; ὅτι
ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, Ἀγγέλους; τὸ γὰρ

σῶμα ἀπεστράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν ^χ_ν ^N_ι υμας κα λε ε ε σω μεν
^ν_ι α γι οι Χε ρου βιμ ο τι υ μιν ε
^ν_ι πα νε παυ σα το Χρι στος Σε ρα φειμ ο
^ν_ι τι α πα αυ στως ε δο ζα σα τε αυ τον
^Π ^N Αγ γε ε ε λους το γαρ σω μα α α πε στρα
^ν_ι φη τε Δυ να α α μεις ε νερ γει ει
⁺ ^B τε ε εν τοις θαυ μασι πολ λα η μω ων τα
^Δ_ι ο νο μα τα και μει ζο να τα χα ρι σμα
^Δ_ι ^N ^Π τα πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ

^N ^M

 χα ας η η μων

۷

Δοξαστικὸν ᾠχος πλ. δ'

Ἦχος λϠ Νη̇

Δοξα Πατρι και Υιω

ω και α γι ι ω ω Πνεε ε ε ε ευ μαα

α α α Πνευματι

Ὁ τῆς κακίας πρότερον, ἀκριβῆς
ὑπέρμαχος, τῆς Ἐκκλησίας ὕστερον, ἀληθῆς
διδάσκαλος, ὁ λειτουργὸς τῆς πλάνης τῶν
εἰδώλων, ἀρχιερεὺς τῆς πίστεως ἐφάνη, καὶ ὁ
ἀκόλαστος, σώφρων διὰ τιμίας Παρθένου.
Αμφοτέρων ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

0 της κα κι ας προ ο τε ε ρον α
κρι βης υ πε ε ερ μα α α α χος της
εκ κλη σι α α ας υ στε ε ρον α λη θης δι
δα α α α σκα α α λος ο λει του ρ γος

της πλα νης των ει ει δω ω ω λων⁶ αρ χι
ε ρευς τη ης πι ι στε ως ε ε ε φα
α α νη^ν και ο α κο ο ο λα α α
α στος^Δ σω ω ω ω ω φρων^Δ δι α τι
μι ι α α α ας παρ θε ε ε νου ου^ν αμ φο
τε ε ρων ταις ε ε ευ χαι αι αις^{ν'} σω σον τας ψυ
χα α α ας η η η μων^ν

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως
Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον
ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς
φέρεις ὁ ἰατρός; ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν
ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος,
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος Δ' Δι

Σὲ με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α

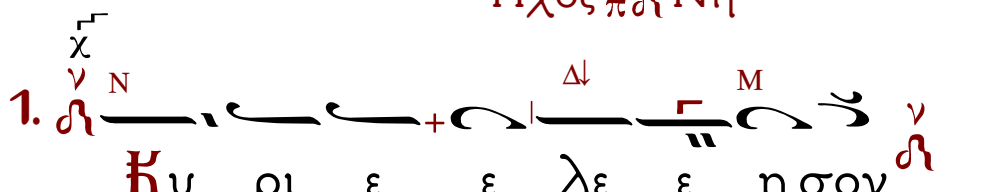
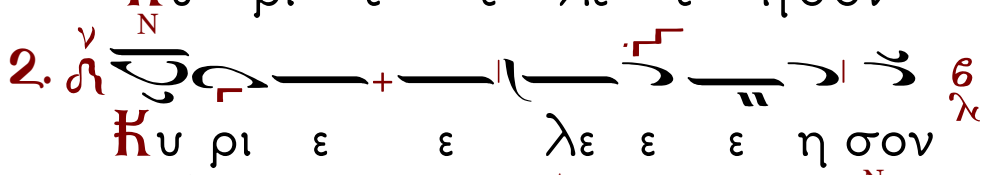
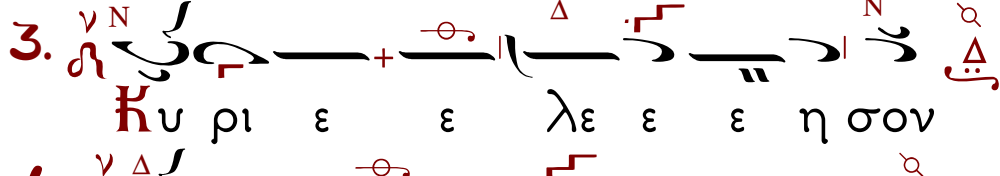
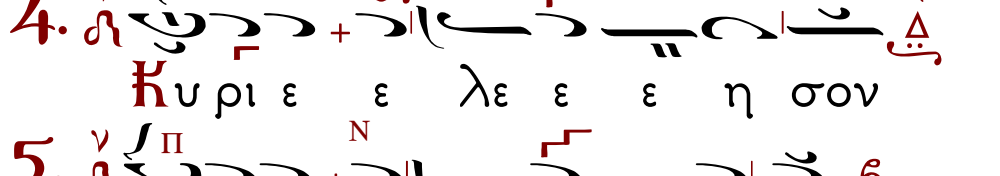
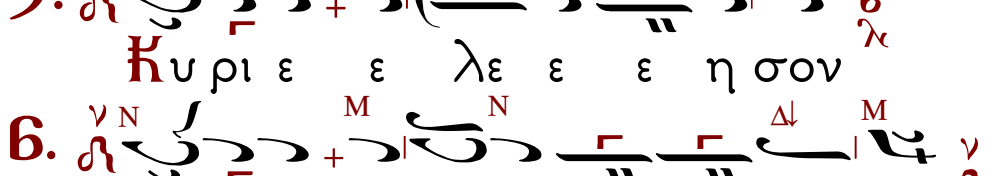
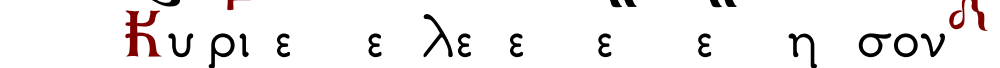
φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το

πυρ της θε ο τη το ο ος

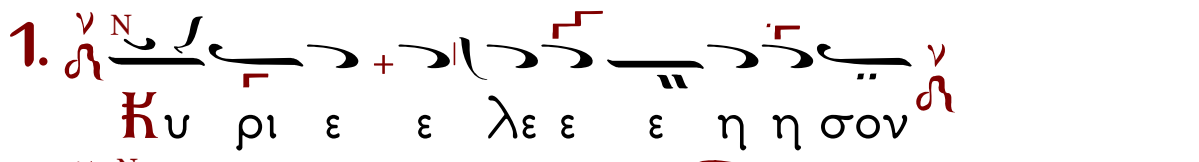
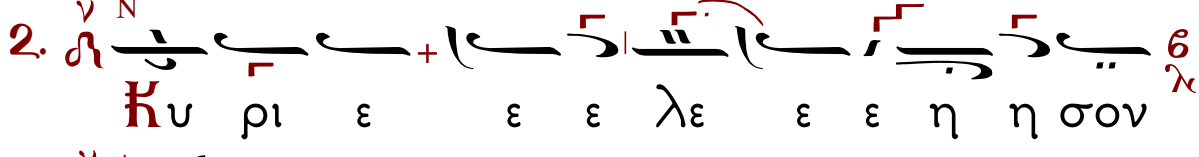
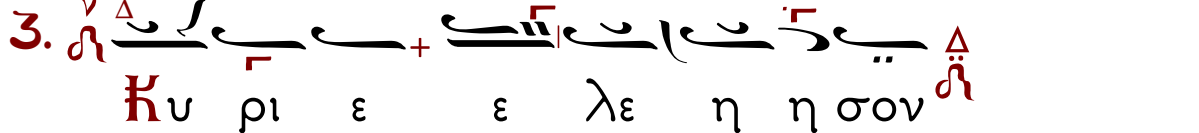
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

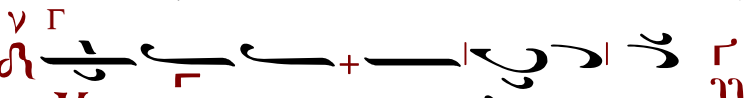
ΕΤΕΡΑ

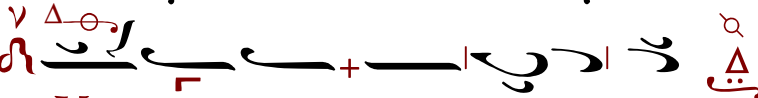
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

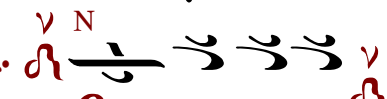
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

Δ μη ην

Στίχ. α΄ Δ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Δ Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσνημας

Στίχ. β΄ Δ Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

Δ Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

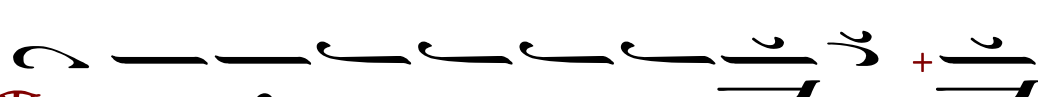
τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' ^χ 0 τι ευφρανas με Κυ ρι

 +   +
ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις

  +
ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

μαι

^χ   +
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

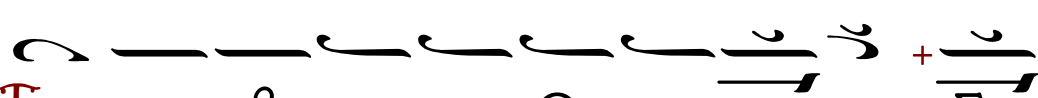
τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' ^χ 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

Θε ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι

α εν αυτω

^χ   +
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαις πρεσβειαις της Θεο

το οκου Σωτερ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος ^ΘΔι

Δημηνη

Δημηνη

Στίχ. α' ^χΟ Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυσα το ε

νε δυσα το Κυριος δυναμιν και

περι ε ζωσατο

^χΠρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β' ^χ ^Γ ^Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

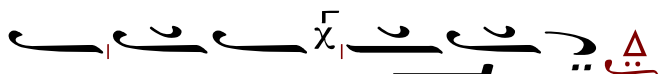
μας Κυρι ε

Στίχ. γ' ^χ ^Γ ^Δ

Θ αυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασ σης θ αυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ

Τα μαρτυρία σου επι
στω θησαν σφοδρα τω οικω σου πρεπει
αγιασμα Κυρι εεις μακροτη
τα ημερων

^Δ ^Β
Πρεσβειαι των αγιων σου σωσον η
μας Κυρι ε

^χ ^Δ
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι

^Δ
Και νυν και αι καιεις τους αιωνας
των αιωνων Αμην

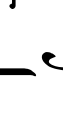
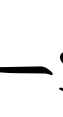
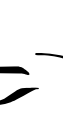
^Μ ^Δ ⁺
Ομογενης Υιος και Λογος

του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Στιχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Στιχ. δ' ^χ Ο τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α α

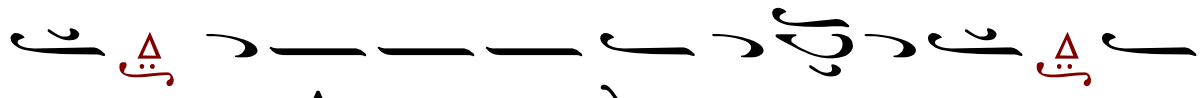
Εἰσοδικό

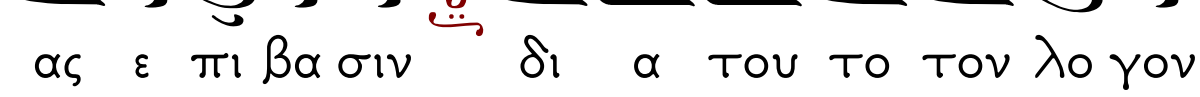
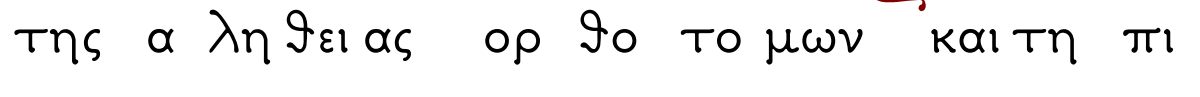
Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ω** σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

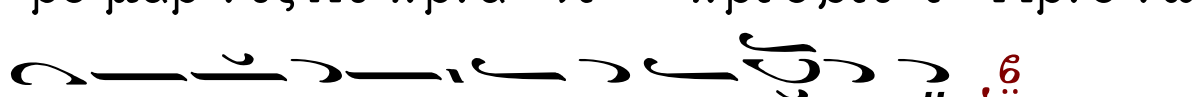
Ἀπολυτίκιον.

Καὶ τρόπων μέτοχος

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{D}}$ Δι

$\frac{\text{L}}{\text{D}}$
Και τροπων μετοχος και θρονων δι α δο

χος των Αποστολων γενομενος την

πραξιν ευρες θεοπνευστε εις θεωρι

ας επιβασιν δια του τον λογον

της αληθειας ορθοτομων και τη πι

στει ενηθλησας μεχρις αιματος ι ε

ρομαρτυς Κυπρια νεπρεσβευε Χριστω

τω Θεω σωθη ναιτας ψυχας ημων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

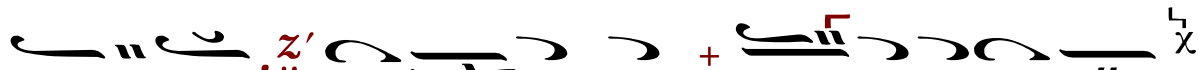
Τῇ Παρασκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησε Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

 ο ον

ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩCΜΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:12-17**

Τέκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Α α α μην

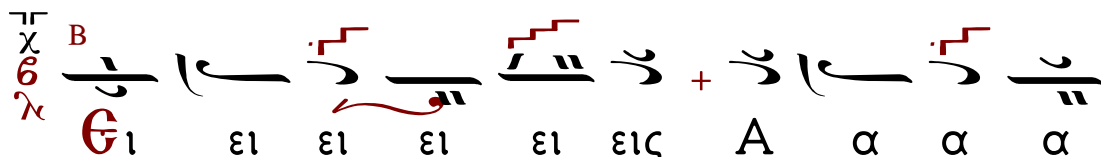
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' ᾠ Πα Ἑναρμόνιος

Π **Ἐ**ι **εἰ** **εἰς** **Α** **γ**ι **ο**ς **Ἐ**ι **εἰ** **εἰς** **Κ**υ **υ** **ρ**ι
 ι **ο**ς **Ι** **η** **σ**ους **Χ**ρι **σ**τος **εἰς** **δο** **ξ**αν **Θ**ε
 ου **Π**α **τ**ρος **α** **μ**ην **π**

Ἦχος ᾠδῆς

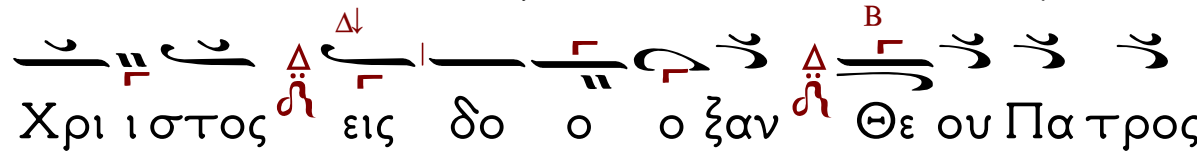
 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^{κ↓} ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων ^χ
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δι̇ ΑΓΙΑ

ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ὦ τῇ ριαν εἰργα α α α σω ε εν
με ε ε σω τῇ η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η λου ου ουι α
Ο Θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ
αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω τῇ ης γη
η ης Α αλ λη λου ου ου ουι α
ὦ ε κρα ται ω σας εν τη δυ

να α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν σου νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το
 ο ος Α αλ λη λου ου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τη ρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος

Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πά

Ἦχος λ̣η̣ Πά

ω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε εσωω τη η ης γης Χριστε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α
Ο Θε ος βα σι λε ευσ η η μων
προ αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α

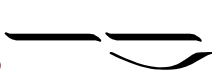
^Π
^π_q **Ϟ**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
^{Δ↓} ^{κ↓} ^π_q **Ϟ**υ α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
^{Δ↓} ^κ_q **Ϟ**υ συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
το ο ος ^κ_q Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α ^π_q
^{κ↓} ^π_q **Ϟ**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^{Δ↓} ^π_q **Ϟ**υ α α αρ ρους ^κ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
μου ου ους Η η η η θα α αμ ^κ_q Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π_q
^π_q **Ϟ**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^κ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α
υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α
Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε
πι βλε ψον ε πι τη δι α θε κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

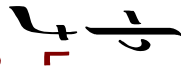
βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν

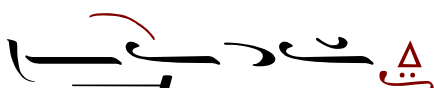
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇
Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

ἦχος δι

^Γ ^Μ
^Δ ^Δ
 Α μ η ν Ε ι η τ ο ο ν ο μ α Κυ ρ ι
 ο υ ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ν α π ο τ ο υ ν υ ν και ε
 (Δ ί ς)
 ω ς τ ο υ α ι ω ν ο ς

6. Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ού ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

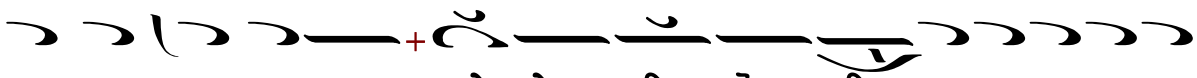
02-10-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ

Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Μ
ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

ωε Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

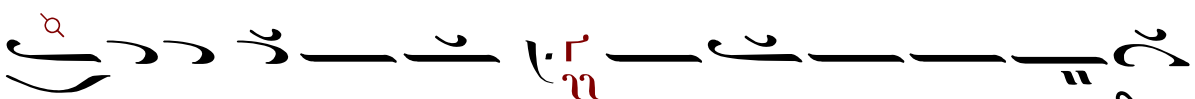
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ ^z ^{z³} | — — — — | — | — — |

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'} ^λ — | — | — — | — — ³ — ^λ — ³ — |

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

 + — | — — ³ — ^z ³ — | — — | — — |

ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 — — ^{z'} ^λ — — | — — | — — ^{z'} ^λ — |

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 — | — — — | — ^λ + — | — — ^λ — |

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 — | — — | — — | — — ^λ — |

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 — — | — — | — — | — — |

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

 — — ^z — |

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.